

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Komite Levekår		
Komite plan		
Komite kultur, næring og miljø		
Formannskapet		
Kommunestyret		

Delegeringsreglementet - revidering

Rådmannens forslag til innstilling:

Endringer slik de fremgår av vedlagte forslag til revidert delegeringsreglement vedtas.

Rådmannens vurdering vedrørende Komite Plan som underinstans tas til etterretning.

Vedlegg:

Vedlegg:

Forslag til revidert delegeringsreglement mars 2014

Notat – Komite plan – vedlegg lagt inn etter formannskapetets møte 16.05.2014.

Saksopplysninger:

Formannskapet gjorde slikt vedtak 26. september 2013, sak 127/13: «Rådmannen bes utarbeide utkast til nytt delegeringsreglement».

Gjeldende delegeringsreglement er tilgjengelig på Stjørdal kommunes hjemmesider under Politikk>> Håndbok for politikere eller med lenken

<https://www.stjordal.kommune.no/sok/Sider/Results.aspx?k=delegeringsreglement>

Rådmannen har satt ned ei arbeidsgruppe med representanter fra fagetatene og rådmannens fagstab. Gruppen har hatt to møter, der hver av etatene har kommet med sine forslag til endringer.

I saksfremleggets pkt. I gjøres det rede for forslag til endringer innenfor ulike fagområder. Foreslåtte endringer er i hovedsak tilpasning til gjeldende rett og praksis. Andre endringer er tilpasning til prisnivå for kjøp og salg av fast eiendom. De foreslåtte endringene gjøres rede for etatsvis, og følger slik delegeringsreglementets system.

Under pkt. II gjøres det rede for kommunelovens bestemmelser vedrørende hvilken myndighet som kan og bør delegeres ordførerfunksjonen.

Foreslåtte endringer er tatt inn i kursiv i vedlagte forslag til endringer i delegeringsreglementet. Lovhenvisninger er hyperkoblet.

Som pkt. III foretas det en drøfting av Etat teknisk drift sin praksis med å legge fram klagesaker til behandling i fagkomité ved underinstansbehandling av klagesaker etter plan- og bygningsloven.

I: Endringer innen ulike fagområder:

Etat oppvekst og kultur:

Det foreslås endringer i rådmannens myndighet iht. pkt. 11.3.1. (opplæringslova): Som nytt strekpunkt tilføyes myndighet til å gjøre vedtak om spesialpedagogisk hjelp i barnehagen, jfr. Opplæringslova § 5-7. Under pkt. 11.3.4. (barnehageloven) foreslås det at rådmannen gis myndighet til å gi moderasjon på økonomisk grunnlag, jfr. forskrift om foreldrebetaling i barnehager § 3.

Begge de foreslåtte endringene er en tilpasning til dagens praksis.

I gjeldende reglement pkt. 11.3.5. gis rådmannen myndighet og oppgaver vedrørende konfirmantforberedelse, jfr. Kirkeloven § 36. Oppgaven er ikke lenger aktuell, og det foreslås at punktet tas ut av reglementet.

Etat teknisk drift:

I vedlagte forslag til revidert delegeringsreglement er det gjort noen få redigeringsmessige endringer som det ikke går nærmere inn på her.

I følge reglementets pkt. 7.3.14 er myndighet iht. Odelslova delegert Komité kultur, næring og miljø. Dette gjaldt i praksis kun bopliktspørsmål. Etter lovendring er boplikt som konsesjonsvilkår flyttet til Konsesjonsloven §§ 5 og 9. Kommunen har ingen myndighet etter Odelslova, og det foreslås at pkt. 7.3.14 tas ut av reglementet. Tilsvarende gjelder på administrativt nivå, pkt. 11.5.2. foreslås tatt ut av reglementet.

Reglementets pkt. 11.5.1. regulerer rådmannens myndighet iht. Jordloven, og lyder:

- Rådmannen gis myndighet til å avgjøre enkeltsaker og avgi uttalelse etter loven med tilhørende forskrifter, med unntak av:
- §§ 9 og 12 når saken behandles som dispensasjonssak etter Plan- og bygningslovens av 27. juni 2008 nr. 71, kap. 19 og når arealet er over 2 dekar (endret i K-sak 122/08, 18. desember 2008)
  - §§ 20 og 21
  - forskrift om nydyrking av 2. mai 1997 nr. 423 når planen kommer i konflikt med andre samfunns- og miljøinteresser.

I første setning foreslås det at myndighet til å avgi uttalelse («og avgi uttalelse») tas ut. Formuleringen henger igjen fra den tiden Staten hadde større myndighet.

I første strekpunkt foreslås «og når arealet er over 2 dekar» tatt ut. 2 dekar-grensen er en grense som gjaldt for kommunens myndighet tidligere.

Det foreslås at andre strekpunkt tas ut (§§ 20 og 21). Bestemmelsene gjelder henholdsvis tvangsgebyr og straff, og det er ingen kommunal myndighet innenfor disse områdene.

Pkt. 11.5.13 regulerer rådmannens myndighet iht. Plan- og bygningsloven. I første strekpunkt er det henvist til kap. 19 – 33, dette foreslås endret til kap. 20 – 33. Henvisning til kap. 19 (dispensasjoner) er tatt inn som eget strekpunkt senere, og er slik formulert i gjeldende reglement:

Kap. 19: Rådmannen gis myndighet til å avgjøre søknader om små dispensasjoner fra reguleringsplaner (vedtatt i sak 65/09, 24. september 2009).

Ordlyden i rådmannens myndighet til å avgjøre dispensasjonssøknader, foreslås endret til:

Kap. 19: Rådmannen gis myndighet til å avgjøre små dispensasjoner.

Den foreslåtte endringen innebærer at en rendyrker delegeringsreglementet vedrørende alle dispensasjoner, enten det er dispensasjon fra kommuneplan, reguleringsplan, plan – og bygningsloven og/eller forskrifter til loven. Dette vil være i tråd med gjeldende praksis, og ingen realitetsendring i forhold til det som er vedtatt tidligere.

Pbl. § 12-8 omhandler oppstart av reguleringsplanarbeid. Under henvisning til bestemmelsen, heter det i gjeldende delegeringsreglement (pkt. 11.5.13, andre strekpunkt):

§ 12-8: Rådmannen gis myndighet til å opptre som planmyndighet i all saksforberedelse, men skal legge frem sak til politisk avklaring når dette er nødvendig for å kunne gi entydige råd. (vedtatt i sak 65/09, 24. september 2009).

Rådmannen forstår dette slik at når planen er klar og entydig, kan rådmannen gi råd vedrørende planen, herunder gi råd om å ikke utarbeide plan, og for øvrig henviser til pbl. § 12-3 som beskriver private, tiltakshavere, organisasjoner og andre myndigheter sin rett til å fremme forslag om detaljregulering. Dersom det er behov for politisk avklaring for å gi entydige råd, følger det allerede både av reglementets pkt. 14.4. og de generelle prinsippene for delegering at uklare spørsmål kan legges frem til folkevalgt behandling. På denne bakgrunn foreslås det at siste del av setningen tas ut («..., men skal legge frem osv.»).

Pkt. 11.5.14 regulerer rådmannens myndighet iht. Konesjonsloven, og har slik ordlyd i gjeldende reglement:

Fast eiendom: Rådmannen delegeres den myndighet som er tillagt kommunen etter §§ 4, 5 og 6. (endret i K-sak 122/08, 18. desember 2008).

Rådmannens myndighet iht. Konesjonsloven foreslås endret til:

Rådmannen gis myndighet til å avgjøre kurante saker.

Dette innebærer at rådmannen kan behandle konsesjonssøknader som etter alle vurderinger er kurante å gi. Ved konsesjonssøknader der det er mer tvilsomt, fremmes saken for politisk organ. Det vises til pkt. 14.4. Rett til å unnlate bruk av delegert myndighet. Pkt. 14.4. redegjøres for nærmere under pkt. III.

I pkt. 11.5.21 om myndighet iht. Vegtrafikkloven foreslås det en tilføyelse – «rådmannen gis myndighet til å avgjøre spørsmål om aksellastrestriksjoner, jfr. lovens § 7.»

Pkt. 11.5.25 om avkjørselstillatelse og akseltrykkrestriksjoner er overflødig i dette punktet, og foreslås tatt ut.

Pkt. 11.5.26. Lov om kommunale vass- og avløpsanlegg trådte i kraft 1. juli 2012. Lovens § 2 gir kommunen myndighet til å gi kommunalt løyve til etablering av privat vass- og avløpsanlegg, herunder sammenslåing eller vesentlig utviding av eksisterende anlegg. Etter rådmannens skjønn vil tillatelse til denne type etableringer kreve en bred og overordnet vurdering, og bør av den grunn behandles på folkevalgt nivå. Myndigheten foreslås lagt til Komité Plan, og redigeres inn som nytt pkt. 6.4.1.:

6.4.1. Lov om kommunale vass- og avløpsanlegg av 16. mars 2012 nr. 12:
Komité plan delegeres den myndighet kommunen er tillagt etter § 2.

I lovens § 3 hjemles kommunens myndighet til innkreving av vann- og avløpsgebyr. Hjemmelen innebærer ingen realitetsendring i forhold til tidligere lov. Det foreslås at det i reglementets pkt. 11.5.26 tas inn en henvisning til Lov om kommunale vass- og avløpsanlegg, og at rådmannen delegeres myndighet iht. lovens § 3. Tidligere henvisning til sanitærreglement og kommunens reglement for vann- og kloakkavgifter foreslås uendret. Endret pkt. 11.5.26 foreslås etter dette å lyde:

11.5.26. Lov om kommunale vass- og avløpsanlegg av 16. mars 2012 nr. 12:
Rådmannen gis myndighet til å håndheve lovens § 3 og kommunens forskrift for vann- og kloakkavgifter, herunder sanitærreglementets regler og bestemmelser slik det framgår av reglementets pkt. 1.6.

Pkt. 2.1.1. gir Formannskapet myndighet til å foreta erverv, salg og makeskifte av eiendom for verdi inntil kr. 2.500.000,-. Det følger av reglementets pkt. 11.1.1. at rådmannen er gitt tilsvarende myndighet for verdi inntil 1.000.000,-.

Det foreslås at beløpene endres slik at rådmannen kan foreta erverv, salg og makeskifte for verdi inntil kr. 5.000.000,- og at Formannskapet gis myndighet for verdi mellom kr. 5.000.000,- og 10.000.000,-. Begrunnelse for forslaget er i hovedsak den generelle prisøkningen. Beløpene ble sist endret i 2008 (K-sak 122/08). Det finnes i dag få eller ingen eiendommer med verdi under én million. Dersom rådmannen skal kunne kjøpe eller selge på riktig tidspunkt, er det nødvendig at beløpene er i tråd med prisutviklingen.

Forslag til endring i beløp må også ses i sammenheng med planlagt etablering av boligkontor for kommunale utleieboliger. Det er en målsetning at kommunen skal ha en egnet boligmasse spredt på flere steder i kommunen. Av hensyn til både effektivitet og økonomi, er det etter rådmannens oppfatning hensiktsmessig at beløpsgrensene endres, bl.a. ved at kjøp og salg kan tilpasses bevegelsene i markedet.

Pkt. 2.1.1. siste strekpunkt om kommunestyrets myndighet har slik ordlyd:

«Salg eller bortfeste av rettighet i fast eiendom og disponering av arealer til en verdi av over kr. 2.500.000,-.»

Ordlyden i siste strekpunkt bør endres, slik at den harmonerer med delegeringene til rådmann og formannskap. Det foreslås følgende ordlyd:

«Foreta erverv, salg eller makeskifte av eiendom for verdi over kr. 10.000.000,-.»

I følge reglementets pkt. 11.6.3. Forvaltningen av næringsfondets midler, er rådmannen gitt avgjørelsesmyndighet i saker inntil kr. 50.000,-. Beløpet foreslås endret til kr. 100.000,-.

II: Ordførers myndighet

Rådmannen vil på generelt grunnlag gjøre rede for adgangen til og tersklene for kommunestyrets delegering til ordfører. Bakgrunnen er en rekke spørsmål som har oppstått, bl.a. mulighet for at ordfører kan signere på kommunens vegne og ordførers adgang til å foreta valg/peke ut representanter til styrer/verv. Det gjøres også rede for hvorvidt det er anledning til å delegerer myndighet til ordfører i perioder der det ikke er folkevalgte møter, såkalt hastemyndighet.

Ordførers lovbestemte funksjoner fremgår av kommuneloven § 9 nr. 3. Bestemmelsen lyder:

«Ordfører og fylkesordfører leder møtene i kommunestyret og fylkestinget, formannskapet og fylkesutvalget. Han eller hun er rettslig representant for kommunen og fylkeskommunen og underskriver på dennes vegne i alle tilfelle hvor myndigheten ikke er tildelt andre.»

Møtelederfunksjonen: Ordfører er for det første *møteleder* i kommunestyret og formannskap. Oppgaven innebærer å påse at forhandlingene foregår i samsvar med vedkommende organs forretningsorden, og ordfører skal etter beste evne sørge for at det blir truffet gyldige vedtak. Sistnevnte innebærer bl.a. at det ligger en viss plikt på ordfører til å varsle organet dersom han mener at et fremsatt forslag vil kunne medføre et ugyldig vedtak. Det er likevel ikke slik at ordfører kan nekte å sette et slikt forslag under votering. (Bernt/Overå 1993:81).

Det er administrasjonssjefen som har det *formelle* ansvaret for saksforberedelsen, jfr. kml. § 23 nr. 2, 1. pkt: «Administrasjonssjefen skal påse at de saker som legges fram for folkevalgte organer, er forsvarlig utredet, og at vedtak blir iverksatt.» Rådmannen har altså både en rett og plikt til å sørge for at saker er forsvarlig utredet i forkant av folkevalgt saksbehandling.

I juridisk teori er det antatt at det kan utledes av ordførers møtelederfunksjon «en viss plikt til å påse at de saker som blir satt opp på møtekartet, er tilfredsstillende utredet» (Bernt/Overå 1993:81). Hva som ligger i «å påse» er ikke nærmere utdypet, men det må antas at det ikke innebærer å endre innhold i saksfremlegg på en slik måte at det kommer i konflikt med administrasjonssjefens rettighet og plikt etter lovens § 23 nr. 2.

Saksfremlegg: Kommuneloven er ikke til hinder for at ordfører kan få som oppgave å forberede saker for kommunestyre og formannskap. Ordfører vil da være direkte ansvarlig for at den innstilling som legges frem fyller kravene til forsvarlig utredning, tilsvarende rådmannens plikt etter § 23 nr. 2, 1. pkt. Dette er et strengere krav enn «å påse», jfr. over.

Stjørdal kommunestyre har ikke gitt ordfører en slik oppgave på generelt grunnlag. På bakgrunn av henvendelse av 10.12.13 fra ordfører i Stjørdal kommune, har Fylkesmannen i Nord-Trøndelag i brev av 13.02.14 bekreftet at kommuneloven ikke er til hinder for at kommunestyret gir ordføreren oppgave med å forberede saker for kommunestyret eller andre folkevalgte organ. I brevet heter det bl.a.:

«Dette innebærer at det vil være opp til kommunestyret i Stjørdal å avgjøre om ordføreren skal få i oppgave å forberede saker for folkevalgte organer. Dersom kommunestyret i Stjørdal vedtar dette, må det, av hensyn til den rettigheten og plikten som rådmannen er tillagt i kommuneloven § 23 nr. 2, være klart og tydelig i hvilke tilfeller ordføreren har denne oppgaven.»

Fylkesmannen fastslår videre at ordfører ikke blir inhabil til å delta ved behandlingen av en sak i det folkevalgte organet selv om det er han som har forberedt saken for organet:

«Kommunelovens § 40 nr. 3 bokstav b har bestemmelse om at kommunalt ansatt som i denne egenskap har medvirket ved forberedelsen eller ved tidligere avgjørelser av en sak

skal alltid anses som inhabil når saken behandles i folkevalgt organ. Denne bestemmelsen omfatter ikke folkevalgte som i egenskap av folkevalgt har hatt befattning med saken tidligere. En bør imidlertid være oppmerksom på at det i enkelte tilfeller kan foreligge inhabilitet etter forvaltningslovens § 6 annet ledd.»

Rådmannen foreslår at det reglementet pkt. 1. DELEGERING TIL ORDFØRER tas inn et nytt pkt. 1.3.:

«Kommunestyret kan gi ordfører i oppgave å forberede saker til behandling i folkevalgte organ.»

Rettslig representant: § 9 nr. 3, 2. pkt. fastslår at ordfører er kommunens rettslige representant. I dette ligger at det er ordføreren som tar i mot forkynnelser og meldinger i anledning rettsaker, og at han er legitimert til å ta ut forliksklage og stevning.

Ordfører kan ikke under henvisning til at han er kommunes rettslige representant, representere kommunen i f. eks styrer etter selskapslovgivningen. «Bestemmelsen om den rettslige representasjonsrett refererer seg bare til situasjonen under rettergang. Den har ingen betydning for kommunens/fylkeskommunens representasjon i organer utenom rettsapparatet.» (Bernt/Overå 1993:85).

Selve *avgjørelsen* om rettergangsskritt, er ikke delegert ordfører: «Selv om ordføreren etter § 9 nr 3 er legitimert til å begjære rettergangsskritt på kommunens/fylkeskommunens vegne, har han/hun likevel etter kommuneloven ingen myndighet til på egen hånd å avgjøre om slik begjæring skal settes frem. Slik avgjørelse må treffes av den dertil kompetente myndighet, det vil si av vedkommende kommunale organ selv eller av den som er bemyndiget til det.» (Bernt/Overå 1993:81).

Formannskapet er gitt myndighet til å begjære påtale for straffbare handlinger overfor kommunen, det følger av reglementets pkt. 2.2.1. Av reglementets pkt. 11.2.1. følger at rådmannen er gitt tilsvarende myndighet, men da innenfor «verdier eller interesser som rådmannen forvalter eller fører tilsyn med.»

Signatur:

I følge kml. § 9. nr. 3, 2. pkt. i.f. er ordfører tillagt kompetansen til å underskrive på kommunens vegne. Ved sin underskrift forplikter ordfører kommunen. Myndigheten går imidlertid ikke lenger enn det underliggende forhold tilsier. Det må foreligge et gyldig vedtak for at ordfører kan forplikte kommunen.

I gjeldende delegeringsreglement er det ikke gitt slik sakstypebestemt signaturmyndighet til ordfører. Enkelte samarbeidspartnere krever at det er ordfører som signerer, f. eks. krever Husbanken at ordfører signerer tilskuddsbrev om investeringstilskudd fra Husbanken. Etter rådmannens skjønn, er dette innenfor ordførers signaturmyndighet. Der det ikke kreves ordførers signatur, vil det følge av kml. § 23 nr. 4 og reglementets pkt. 11.1. at det er rådmannen som signerer på kommunens vegne.

Delegering av avgjørelsesmyndighet til ordfører:

Ordfører kan bare tildeles generell avgjørelsesmyndighet «i type saker som ikke er av prinsipiell betydning», dette følger av kommuneloven § 9 nr. 5.

Bestemmelsen er slik kommentert i Gyldendal Rettsdata (Jan Frithjof Bernt):

«Det er for det første en åpen adgang til å delegere avgjørelsesmyndighet i konkrete enkeltsaker – altså ved individuelt delegeringsvedtak. I tillegg er så adgangen til

sakstypebestemt delegering nå angitt til å omfatte «typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning». I dette siste ligger en skranke både med hensyn til hva delegeringsvedtaket kan gå ut på, og med hensyn til hvordan delegeringsfullmakten kan benyttes. Det vil således ikke være adgang til å delegere generell avgjørelsesmyndighet til ordfører eller fylkesordfører i saker som etter sin art må anses av prinsipiell betydning, og delegeringsvedtak må leses med den begrensning at ordføreren eller fylkesordføreren har plikt til å gå tilbake til kommunestyret eller fylkestinget hvis en enkeltsak innenfor en generell fullmakt må anses å ha slik prinsipiell betydning.

I vurderingen av hva som er av prinsipiell betydning, henvises det i teorien til kml. § 24 nr. 4 (adgangen til å delegere til rådmannen) og forståelsen av denne bestemmelsen:

Hva som er «av prinsipiell betydning», må avgjøres ikke bare ut fra vedtakets karakter og konsekvenser, og ut fra kommunens eller fylkeskommunens størrelse, men også ut fra en vurdering av i hvilken utstrekning de mer prinsipielle sidene av avgjørelsen må anses klarlagt ved prinsippvedtak, instruksjer eller tidligere praksis.

Prinsippet kommer til uttrykk i delegeringsreglementets pkt. 11.1. Kommuneloven § 23 nr. 4 som gjelder delegering til rådmannen:

«Rådmannen gis myndighet til å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning.

Om en sak er av prinsipiell betydning må vurderes ut fra vedtakets karakter og konsekvenser samt om avgjørelsen må anses klarlagt gjennom tidligere politiske vedtak, instruksjer eller praksis.»

En eventuell delegering til ordfører må gis under tilsvarende begrensninger. Dersom ordfører delegeres avgjørelsesmyndighet, må han være villig til å underlegge seg instruksjons- og kontrollmyndighet fra det delegerende organ, slik praksis er ved all delegering.

I følge gjeldende delegeringsreglement, er ordfører ikke delegert avgjørelsesmyndighet på noe saksområde.

Delegering av myndighet i hastesaker:

Det følger av kommuneloven § 13 at myndighet i hastesaker bare kan delegeres formannskap:

§ 13. Utvidet myndighet i haste-saker.

1. Kommunestyret og fylkestinget kan selv bestemme at formannskapet eller fylkesutvalget, et fast utvalg, kommunerådet eller fylkesrådet skal ha myndighet til å treffe vedtak i saker som skulle vært avgjort av annet organ, når det er nødvendig at vedtak treffes så raskt at det ikke er tid til å innkalle dette.

2. Melding om vedtak truffet i medhold av denne paragraf forelegges vedkommende organ i dettes neste møte.

Delegeringsreglementet pkt. 2.1.2 lyder: Kommuneloven § 13: Formannskapet gis utvidet myndighet i hastesaker.

I Stjørdal kommune er det lange perioder uten folkevalgte møter. I 2014 er det 10 uker mellom formannskapsmøter i juni og august, det er 13 uker mellom kommunestyrets møte i juni og neste i september. Sett fra innbyggernes ståsted, er dette en lang periode uten beslutningstakere på gitte områder.

Behovet for generell beslutningsmyndighet i løpet av f. eks sommerferie kan ikke delegeres ordfører (Bernt/Overå 1993:114). Ordfører kan som nevnt over, bare delegeres myndighet i saker som ikke er av prinsipiell art. Rådmannen forutsetter at behov for beslutningsmyndighet i løpet av ferien, kan avhjelpest ved at folkevalgte organ kan kalles inn til møter utenom fastsatt møteplan.

III: Komite plan som underinstans ved klager over byggesakssøknader.

I følge forvaltningsloven § 33 skal klager over enkeltvedtak behandles av underinstans i første omgang. Lovens system er at det er underinstansen – dvs. det organ som har truffet vedtaket det klages over – som i første hånd behandler saken.

Myndighet iht. pbl. kap 19 - 33 er delegert rådmannen, jfr. reglementets pkt. 11.5.13. Det følger av reglementets pkt. 14.3, at delegert myndighet etter reglementet også omfatter myndighet som underinstans etter fvl. § 33. Dette betyr at når rådmannen er delegert vedtaksmyndighet innenfor et avgrenset saksområde, så er det også rådmannen som skal behandle klager som underinstans.

Enhet arealforvaltning har praktisert å legge frem klagesaker til komite plan også når det er et administrativt vedtak som er påklaget. Dette er en ordning som er spesiell i forvaltningsrettslig forstand, men den er ikke i direkte strid med loven. Forvaltningsrettens system er likevel at det organet som har gjort et vedtak, skal behandle et påklaget vedtak som underinstans. Dersom organet opprettholder vedtaket, oversendes det til klageinstans for endelig behandling. For Enhet arealforvaltning er det nå et tretrinns system for vedtak og klagebehandling: Først gjøres administrativt vedtak med hjemmel i plan- og bygningsloven kap. 20 - 33 og delegeringsreglementets pkt. 11.5.13., deretter foretas underinstansbehandling i Komité Plan og – dersom klagen ikke tas til følge – oversendes klagen Fylkesmannen som klageinstans til endelig behandling, jfr. plan- og bygningsloven § 1-9 og forvaltningsloven kap. VI.

Denne behandlingsmåten gjennomføres ikke i andre etater. Sakene går direkte fra administrasjonen til Fylkesmannen når administrasjonen ikke gjør om vedtaket etter klage.

I gjeldende delegeringsreglement har ikke komité plan myndighet i byggesaker. Derfor blir det også feil hvis en byggesak som klagesak behandles i komite plan.

Etter rådmannens skjønn bør denne praksisen opphøre.

Det er alminnelig praksis at den som har fått delegert myndighet, etter nærmere vurdering kan overlate til det delegerende organ å treffe avgjørelse i saken. Dette er tatt inn i reglementets pkt. 14.4. I praksis betyr det at administrasjonen kan overlate til overordnet politisk nivå å ta stilling til saker som er av prinsipiell art. Av ordlyden i pkt. 14.4. fremgår det at det er «det delegerende organ» som skal kunne få denne type saker. En bokstavelig fortolkning av pkt. 14.4. vil innebære at det er kommunestyret som må ta stilling til saken. Dette var ikke intensjonen da bestemmelsen ble tatt inn i reglementet. Rådmannen foreslår at «det delegerende organ» erstattes med «kommunestyret, folkevalgt fagkomite eller administrativt overordnet», slik at bestemmelsen vil lyde slik:

14.4. Rett til å unnlate bruk av delegert myndighet

Det organ eller den som har fått delegert myndighet kan etter nærmere vurdering overlate til kommunestyret, folkevalgt fagkomité eller administrativt overordnet å treffe avgjørelse i saken.

Vurdering:

Det tilrås at foreslåtte endringer slik de fremgår av vurderinger i saksfremlegget (pkt. I og II) og av vedlagte forslag til revidert delegeringsreglement, vedtas.

Det tilrås at rådmannens vurdering av Komité plans praksis som underinstans tas til etterretning.